

Hvermand veed, at der er en betydelig Forskjel. Var det saa, var det ganske vist ikke værd her at sige om Ubetydeligheder. Det skulde være accurat det Samme, at een af de høist Beskattede skal — som meget rigtig bemærket af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) — have ligesaa stor Valgret som en heel Commune, medens Alle tidligere i Forening valgte Valgmænd, af hvis Valg Landstingsmændene udgik. Jeg vil ikke her tale om de Kongevalgte, vi have faaet i Tilgift. Det er ganske vist, at der, naar man strider til Forhandling af de Forslag, som for Diebliffet ligge for, uvilkaarligt maa paatrænge sig En den Tølelse, at de vistnok vanskeligt vilde gaae igjennem. Man har Erfaringer liggende for sig i saa Henseende deels fra første Behandling af denne Sag her i Rigsdagen og deels fra Behandlingen i Rigsraadet, men desuagtet skal jeg ikke opgive Modstanden endnu. Jeg skal gjøre, hvad der staar i min Magt, for at støtte dem, der ville tilbage til Femtejuni-Grundloven, og som Følge heraf stemmer jeg for de foreliggende Forslag. Man sagde i Rigsraadet: Gaa kun ind paa de Forslag, her ligge for; det skal ikke have det Mindste at betyde overfor Rigsdagen; der kan ikke være Tale om, at denne ikke skulde have den fuldeste Ret til at foretage alle de Forandringer, som den maatte finde nødvendige; der vil ikke være Tale om fra Rigsraadets Side at udøve det allermindste Tryk paa Rigsdagen; men efterat den høitærede Conseilspræsident idag har sagt, at Fællesudvalgets Forslag var et Compromis, hvorfra Regjeringen ikke var istand til at komme bort, maa jeg spørge, om der ikke er et Tryk paa Rigsdagen af en saa alvorlig Betskaffenhed, at man ligesaa godt kunde sige: Vær saa artig, her er, hvad I skulde have. Det er dog i Grunden Mening. Det gjør mig saameget mere ondt, at jeg skal staa med den Tølelse, at vor Modstand ikke nytter noget, at man ikke er istand til at blive saa Mange, at man ved Majoritet i denne Forsamling kan komme tilbage til Femtejuni-Grundloven, som jeg ikke fra nogen Side har hørt nogen virkelig Grund, hvorfor man skal bort fra den. Man har opstillet adskillige Sætninger, f. Ex. den gamle bekjendte Være, at der var nogle

Stænder, som vare misforstaaede med Femtejuni-Grundloven, og den, at man burde have et mere konservativt Landsting; men det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds har udviklet saa godt, at jeg ikke skal forsøge paa at gaae videre — jeg vilde ikke være istand til at gjøre det saa godt som han —, at man vistnok ingenlunde vil faae et saa konservativt Landsting, som man vil give det Udseende af, at man skulde faae. Man siger, at man skal gaae ind paa dette og gaae bort fra Femtejuni-Grundloven for at tilfredsstille Rigsraadets Landsting, thi man skal vide, at dette er en berettiget Autoritet i Sagen, og at det nu engang har sagt os, at det ikke vil det anderledes; derfor er der ikke Andet for, end at foretage Forandringen. Naar denne Være holder Stik, naar der skal tages saameget Hensyn til dette ene Thing, at de andre 3 absolut skulde bøje sig for, hvad det har villet, kan dette være fuldkommen rigtigt, men Ingen faaer mig til at troe, at det, at man skal bort fra Femtejuni-Grundloven, for i Fremtiden at være sikker paa en mere rolig Udvikling af vort Forfatningsliv, en Udvikling, der skulde baade alle Classer i Samfundet bedre end den Forfatning, hvorunder man har levet i 16 Aar, er rigtigt, saameget mindre som vi i saa Henseende have en Erfaring fra en anden Forfatning, nemlig 18de = November = Forfatningen. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds har tilstrækkeligt viist, hvorpaa denne Erfaring gaaer ud, og hvilken sørgelig Være den i alt Fald har bragt os. Det er ogsaa meget rigtigt udtalt af det samme ærede Medlem, at det, man egentlig vil, naar man skal ud med Sproget, er — om jeg saa maa sige — at fure endeel Bønder ud af Repræsentationen . . .

Formanden: Jeg skulde dog ønske, at det ærede Medlem vilde betjene sig af Udtryk, der vare mere passende. Det er ikke rigtigt her i Forsamlingen at benytte sig af saadanne Udtryk.

Rjær: Det kan være, at det var et noget uheldigt Udtryk, jeg brugte; det vil jeg lade staae hen; men ellers tager man det ikke